

PROPOSTES AMB RELACIÓ A LA FUTURA LLEI D'ACTIVITATS CINEGÈTIQUES

Les propostes que compartiré a continuació expressen unes necessitats i unes inquietuds que van ser àmpliament tractades i exposades per mi mateix i per altres participants en les sessions de participació ciutadana, i afecten de manera especial els aspectes relacionats amb el dret fonamental a la seguretat personal que tots els usuaris del bosc i la muntanya han de tenir garantit front a l'activitat de caça.

Per aquesta raó demano que siguin **incorporades i avaluades en el procediment participatiu sobre la nova llei d'activitats cinegètiques.**

PROPOSTES:

1 L'activitat de caça no és, considerada en sí mateixa, un dret subjectiu reconegut per la Constitució i l'Estatut. És una activitat que les persones poden desenvolupar en exercici de la seva llibertat d'actuació, però en el benentès que aquesta activitat pot quedar limitada o condicionada per la llei per causes d'interès general. El marge de configuració normativa de que disposa en aquest cas el legislador és especialment important degut al potencial impacte que l'activitat de caça pot tenir sobre la seguretat de les persones (els mateixos caçadors i tercers) o sobre el medi natural, per posar dos exemples especialment rellevants dels interessos generals que el legislador ha de prendre necessàriament en consideració.

2 La Generalitat no ha elaborat fins ara una llei de caça de Catalunya. És un fet que sorprèn perquè l'Estatut li atribueix una àmplia competència sobre aquesta matèria que inclou, en tot cas, la regulació de l'activitat de caça en general i, en particular, el règim d'intervenció administrativa de la caça (article 119.1 EAC). La inexistència d'una legislació catalana pròpia fa que la caça es regeixi per una llei estatal aprovada fa més de cinquanta anys que obeeix a un context polític i a unes circumstàncies socials absolutament desfasades l'any 2023. No té cap justificació que la Generalitat abdiqui de la seva potestat de legislar quan concorren circumstàncies de pes que fan imprescindible actualitzar la regulació estatal i adaptar-la als requeriments que demanda la societat actual.

3 És impossible contemplar l'activitat de caça i regular-la amb una visió descontextualitzada de l'impacte que aquesta activitat té sobre altres activitats humanes que es desenvolupen en el medi natural, amb la protecció i bona gestió d'aquest medi, o amb els aspectes relacionats amb la protecció dels animals. De manera especial cal remarcar el problema que planteja la relació entre caça i seguretat. Mentre la caça no és un dret fonamental sí que ho és, en canvi, la seguretat de les persones. L'article 17 de la Constitució estableix que totes les persones tenen dret a la llibertat i a la seguretat. Aquests drets també es s'exerceixen, com és lògic, quan es tracta de l'ús del medi natural; totes les persones tenen el dret de gaudir dels espais naturals i poder fer-ho amb seguretat. Per tant, en la mesura que l'activitat de caça es du a terme en aquests espais, la seguretat de les persones usuàries dels espais naturals ha de ser un principi bàsic, el més important, que ha de guiar al legislador en el moment d'establir les condicions en què s'ha d'exercir la caça, incloses les limitacions i prohibicions, si escau, a les quals s'ha de subjectar.

4 El capteniment de la societat ha evolucionat notablement des dels anys setanta del segle passat que és quan es va aprovar la llei estatal de caça. Un canvi significatiu ha estat el dels usos lúdics dels espais naturals, amb una presa de consciència social de la importància d'aquests espais per a l'esbarjo i la realització d'activitats recreatives i esportives. Atesa la densitat urbana especialment gran que presenten moltes parts del territori de Catalunya, es fàcil constatar com

en aquests llocs s'està produint una major intensitat i diversitat en els usos dels espais naturals, la qual cosa trasllada una major pressió sobre el factor de la seguretat de les persones, quan una d'aquestes activitats té un potencial de perillositat tant alt com el que té la caça degut a la utilització d'armes de foc. Aquest problema es converteix en crític quan les condicions en que es desenvolupa la caça no permeten assegurar d'una manera absoluta que no és produïxi una interferència entre aquesta activitat i la dels altres usuaris dels espais naturals; un bon exemple és el cas de les batudes de senglars que normalment no es desenvolupen en zones vedades o clarament delimitades.

5 Amb relació a l'ús dels espais naturals i l'activitat de caça, és especialment important assenyalar la dificultat pràctica que presenta per als usuaris poder discernir quan es troben en espais públics o comunals, o quan es troben en zones de propietat privada. A diferència del que succeeix en les zones urbanes, la percepció de trobar-se en un espai públic o en una zona de propietat privada es molt més difusa en el cas dels espais naturals perquè la gran majoria dels terrenys privats no estan clarament delimitats ni senyalitzats i molts tenen establertes, des de temps ancestrals, servituds de pas. Per aquesta raó no està justificat no és possible relativitzar el principi de seguretat amb l'argument que l'activitat de caça es desenvolupa sovint en terrenys vedats o de propietat privada. Les característiques objectives que presenten els espais naturals en la majoria d'indrets de Catalunya no permeten utilitzar aquest argument per traslladar la responsabilitat als altres usuaris de la muntanya eximint d'aquesta responsabilitat als caçadors i a les administracions que tenen competències en aquesta matèria. En aquest sentit, cal assenyalar que la propietat privada no és un dret absolut en tant que pot ser limitat pel legislador quan concorre un interès públic constitucionalment protegit; la necessitat de preservar la seguretat de les persones front a les activitats que es realitzen en àmbits privats n'és un bon exemple en el cas de l'activitat de caça, per les raons que s'han exposat.

6 Un dels objectius bàsics de qualsevol llei de caça ha de ser el de protegir el dret a la seguretat dels usuaris dels espais naturals. Això implica que la llei faci una bona i acurada regulació de les condicions que ha de complir l'activitat de caça, la qual ha d'incloure les mesures necessàries per protegir la seguretat de les persones de manera suficient i efectiva. Concretament, cal que la llei determini les condicions en que es pot realitzar i els supòsits que poden justificar la seva prohibició temporal o circumstancial, al marge de les pròpiament cinegètiques. Quan la lletra b) de l'article 119.1 de l'Estatut diu que correspon a la Generalitat regular el "*règim d'intervenció administrativa de la caça*" està traslladant al legislador la obligació de legislar en el sentit que acabem d'exposar, en un doble sentit: el d'establir i preveure legalment les condicions, limitacions i prohibicions que afecten a l'activitat de caça; i el d'apoderar a les Administracions Públiques (La Generalitat i els municipis principalment) amb les facultats necessàries per controlar i verificar que l'activitat de caça es desenvolupa d'acord amb la llei.

7 L'activitat de caça a Catalunya presenta un especial dèficit en la responsabilització per part de les Administracions de com es du a terme. Aquesta és una qüestió que es deixa pràcticament a l'autogestió dels mateixos caçadors i sobre la qual també s'aprecia l'existència d'una gran ambigüïtat i manca de precisió sobre quines mesures de seguretat s'han d'adoptar i com s'han d'adoptar. És absolutament injustificat que les Administracions públiques no exerceixin les seves funcions d'intervenció administrativa, especialment en el cas de batudes o altres activitats cinegètiques que, per la seva naturalesa o els indrets on en porten a terme, tenen un grau de perillositat especialment gran sobre els usuaris dels espais naturals.

8 El principi de responsabilitat és un fonament de l'actuació de les administracions públiques i està recollit a nivell constitucional (article 106.2 de la CE) i regulat per les lleis administratives

generals. Tanmateix, en aquelles activitats subjectes a intervenció administrativa i en les quals es troba involucrat el dret a la seguretat personal, aquest principi ha de ser especialment considerat i atès per mitjà d'una activitat administrativa de control de l'activitat de caça i també, en darrera instància, amb l'establiment de procediments de responsabilitat pública per danys i perjudicis quan aquests es produeixin per causes associades al compliment de les obligacions assumides per les Administracions Públiques. Una nova llei de caça, no ha de deixar aquesta qüestió només en mans de les assegurances privades dels caçadors. També ha d'existir un mecanisme de compensació econòmica que recaigui sobre les Administracions en la mesura que la seguretat no depèn únicament dels caçadors, sinó també de que les Administracions compleixin les funcions de control de l'activitat en els termes establerts per la llei.

9 La futura llei d'activitats cinegètiques ha de posar un especial èmfasi en la garantia de la seguretat personal de tots els usuaris de la muntanya. Aquest ha de ser l'eix orientador bàsic d'una llei que no pot ignorar quines són les condicions actuals dels usos dels espais naturals i de com això condiciona l'activitat de caça. Cal que la llei contempli un règim d'intervenció administrativa sobre aquesta activitat congruent amb el seu elevat risc per a la seguretat de les persones. Alhora, aquesta intervenció s'ha de concretar sobre la mateixa regulació de l'activitat en uns termes molt més precisos i concrets que els actualment existents i també sobre una major responsabilització de la Generalitat, els municipis i, si escau, les administracions que gestionen els espais naturals, per garantir que l'activitat de caça en realitza de conformitat amb la llei. Aquest darrer aspecte ha de comportar, en qualsevol cas, substituir o bé complementar el sistema actual d'autogestió de les mesures de seguretat (especialment la senyalització, la delimitació i la vigilància per agents de l'autoritat) d'aquelles activitats de caça que per la seva naturalesa o condicions de realització poden incrementar exponencialment els problemes de seguretat (per exemple, les batudes).